

ЗАКОН ЗА МАРКИТЕ И ГЕОГРАФСКИТЕ ОЗНАЧЕНИЯ

Обнародван, ДВ, бр. 81 от 14.09.1999 г. В сила от 15.12.1999 г. ,попр. ДВ. бр.82 от 17 Септември 1999г.

Глава I - ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за регистрация на марките и географските означения, правата, произтичащи от нея, и защитата на тези права.

Приложно поле

Чл. 2. (1) Разпоредбите на този закон се прилагат по отношение на български физически и юридически лица, както и по отношение на чуждестранни физически и юридически лица от държави, които участват в международни договори, по които Република България е страна.

(2) По отношение на чуждестранни физически и юридически лица от други държави този закон се прилага при условията на взаимност, която се преценява от Патентното ведомство.

Представителство

Чл. 3. (1) Всяко лице, което съгласно този закон има право да извършва действия пред Патентното ведомство, може да направи това лично или чрез местен представител по индустриална собственост.

(2) Лицата по ал. 1, които нямат местожителство или седалище в Република България, извършват действия пред Патентното ведомство чрез местен представител по индустриална собственост.

Такси

Чл. 4. Патентното ведомство събира такси за заявяване, приоритет, регистрация, издаване на свидетелства, подновяване на регистрацията, вписвания, поправка на грешки, обжалване на откази, отменяне и заличаване, продължаване на срокове, публикации, международни регистрации, информация за заявена марка или географско означение, справки и извлечения от държавните регистри в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

Държавен регистър на марките

Чл. 5. Държавният регистър на марките се поддържа от Патентното ведомство и съдържа данни за всички регистрирани марки и за всички последващи вписвания по отношение на тях.

Държавен регистър на географските означения

Чл. 6. Държавният регистър на географските означения се поддържа от Патентното ведомство и съдържа данни за всички регистрирани географски означения, вписани ползватели и всички последващи промени по отношение на тях.

Достъп до държавните регистри

Чл. 7. Държавните регистри по чл. 5 и 6 са публични. Всеки може да иска справка или извлечение от съдържанието им.

Досие

Чл. 8. (1) Патентното ведомство поддържа за всяка марка и географско означение досие, което включва цялата документация по регистрацията и последващите вписвания.

(2) Патентното ведомство предоставя на трети лица информация за заявена марка или географско означение с инструкция от председателя.

(3) Информацията по ал. 2 съдържа само тези данни, които се публикуват, ако марката или означението бъдат регистрирани.

Глава II - МАРКИ

Раздел I - Регистрация

Определение

Чл. 9. (1) Марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветовете, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци.

(2) Марка е търговска марка, марка за услуги, колективна марка и сертификатна марка.

Придобиване на право върху марка

Чл. 10. (1) Правото върху марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката.

(2) Правото на регистрация принадлежи на първия заявител.

(3) Правото върху марка е изключително право.

Основания за отказ на регистрация

Чл. 11. (1) Не се регистрира:

1. знак, който не е марка по смисъла на чл. 9, ал. 1;
2. марка, която няма отличителни белези;
3. марка, която се състои изключително от знаци или означения, станали обичайни в говоримия език или в установената търговска практика в Република България;
4. марка, която се състои изключително от знаци, които указват вида, качеството, количеството, състава, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите;
5. знак, който се състои изключително от:
 - а) формата, която произтича от естеството на самата стока;
 - б) формата на стоката, която е необходима за постигане на технически резултат;
 - в) формата, която придава значителна стойност на стоката;
6. марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави;
7. марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите;
8. марка, която се състои от или включва гербове, знамена или други символи, пълни или съкратени официални наименования, както и техни имитации, на държави или на международни междуправителствени организации;
9. марка, която се състои от или включва официални знаци и клейма за контрол и гаранция, когато те са предназначени за означаване на идентични стоки;
10. марка, която се състои от или включва герба, знамето, символи, ордени, медали, наименованието на Република България или на държавни органи;
11. марка, която се състои от или включва наименованието или изображението на исторически или културни паметници на Република България, определени от Министерството на културата;

12. марка, която се състои от или съдържа религиозни символи или техни еквиваленти, общоизвестни в Република България.

(2) Разпоредбите на ал. 1, т. 2, 3 и 4 не се прилагат, когато марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена.

(3) Разпоредбите на ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11 не се прилагат при съгласие на съответния компетентен орган.

Допълнителни основания за отказ на регистрация

Чл. 12. (1) Не се регистрира марка, която:

1. е идентична на по-ранна марка, когато стоките или услугите на заявената и на по-ранната марка са идентични;
2. поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка;
3. се състои от регистрирано географско означение или негови производни.

(2) По-ранна марка по смисъла на ал. 1 е:

1. регистрирана марка с по-ранна дата на подаване на заявката, съответно с по-ранен приоритет;
2. заявена марка с по-ранна дата на подаване на заявката, съответно с по-ранен приоритет, ако бъде регистрирана;
3. марка, която е общоизвестна на територията на Република България към датата на подаване на заявка за марка, съответно към датата на приоритета.

(3) Не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки или услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването на заявената марка ще извлече без основание облаги от отличителния характер или известността на по-ранната марка или ще ги увреди.

(4) Разпоредбите на ал. 1, т. 2 и ал. 3 не се прилагат при съгласие на притежателя на по-ранната марка.

Раздел II - Правни последици от регистрацията

Съдържание на правото върху марка

Чл. 13. (1) Правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който:

1. е идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана;
2. поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката;
3. е идентичен или сходен на марката за стоки или услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, когато марката се ползва с известност на територията на Република България и използването на знака извлича без основание облаги от отличителния характер или известността на марката или ги уврежда.

(2) Използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е:

1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки;
2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак;
3. вносът или износът на стоките с този знак;
4. използването на знака в търговски книжа и в реклами.

(3) Изключителното право има действие по отношение на трети добросъвестни лица от датата на публикацията на регистрацията в официалния бюлетин на Патентното ведомство.

Ограничаване на правото върху марка

Чл. 14. Притежателят на правото върху марка не може да забрани на трето лице да използва в търговската дейност, при условие че използването не противоречи на добросъвестната търговска практика:

1. своето име или адрес;
2. указания, отнасящи се до вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставянето на услугите или други характеристики на стоките или услугите;
3. марката, когато е необходимо да се посочи предназначението на стоките или на услугите и по-специално в качеството им на принадлежности или резервни части.

Изчерпване на правото върху марка

Чл. 15. (1) Притежателят на правото върху марка не може да забрани използването ѝ за стоки, които са пуснати на пазара в страната с тази марка от него или с негово съгласие.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато съществуват основателни причини притежателят да се противопостави на следващи продажби, особено когато състоянието на стоките е променено или влошено, след като са пуснати на пазара.

Съвместно притежание на право върху марка

Чл. 16. (1) Правото върху марката може да е притежание на две или повече лица.

(2) Всеки съпритежател може да я използва без съгласието на останалите и без да се отчита за това, освен ако между тях е уговорено друго в писмена форма.

Посочване на регистрацията

Чл. 17. При използването на марката притежателят може да посочва регистрацията ѝ, като в близост до нея поставя латинската буква R, заградена в кръг.

Включване на марка в справочни материали

Чл. 18. Когато включването на марка в речници, енциклопедии или други справочни материали създава впечатлението, че марката представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана, притежателят ѝ има право да задължи издателя най-късно в следващото издание на съответния материал да посочи, че това е регистрирана марка.

Задължение за използване на марката

Чл. 19. (1) Когато в срок пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването.

(2) За реално използване по смисъла на ал.1, освен използването по чл. 13, ал. 2, се счита и:

1. използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана;
2. поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ.

(3) Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него.

Срок на действие на регистрацията

Чл. 20. (1) Срокът на действие на регистрацията е десет години от датата на подаване на заявката.

(2) Регистрацията може да бъде подновявана неограничено за следващи периоди от десет години по реда на чл. 39.

Раздел III - Разпореждане с правото върху марка

Прехвърляне на правото върху марка

Чл. 21. (1) Правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана.

(2) При съвместно притежание правото върху марка се прехвърля с писмено съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях е уговорено друго.

(3) Прехвърлянето се вписва в Държавния регистър по молба на една от страните, към която се прилага документ за прехвърляне. На новия притежател се издава удостоверение.

(4) Когато от документа за прехвърляне е видно, че поради прехвърлянето на марката има вероятност потребителите да бъдат въведени в заблуждение относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите, Патентното ведомство отказва вписването на прехвърлянето, освен ако стоките или услугите се ограничат до тези, по отношение на които няма такава вероятност.

(5) Прехвърлянето има действие по отношение на трети лица след вписването му в Държавния регистър.

(6) Всички документи, за които притежателят трябва да бъде уведомен, се изпращат на лицето, вписано последно като притежател в Държавния регистър.

(7) Разпоредбите на ал. 1, 2 и 4 се прилагат и за прехвърляне на заявка за регистрация.

Лицензионен договор

Чл. 22. (1) Притежателят на право върху марка може да разреши използването ѝ за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, и за част или за цялата територия на Република България с лицензионен договор в писмена форма.

(2) Разрешение за използване на марка, която е съвместно притежание, се дава с писменото съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях е уговорено друго.

(3) Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна. Когато не е уговорено друго, лицензията се счита за неизключителна.

(4) Лицензодателят на изключителна лицензия няма право да предоставя лицензии със същия предмет на други лица. Той има право да използва марката, ако това е изрично уговорено.

(5) Лицензионният договор се вписва в Държавния регистър по молба на лицензополучателя, към която се прилага извлечение от него, което съдържа идентификационните данни на лицензодателя и лицензополучателя, данни за марката и регистровия ѝ номер, срок на договора и е скрепено с подписите и печата на страните. На лицензополучателя се издава удостоверение.

(6) Договорът за лицензия има действие по отношение на трети лица от вписването му в Държавния регистър.

Раздел IV - Прекратяване действието на регистрацията, отменяне и заличаване на регистрацията

Прекратяване действието на регистрацията

Чл. 23. (1) Действието на регистрацията се прекратява:

1. с изтичането на срока по чл. 20;
2. с отказ на притежателя;
3. с прекратяване на юридическото лице - притежател без правоприемство.

(2) Прекратяването по ал. 1, т. 3 се извършва по искане на заинтересувано лице.

(3) С прекратяване действието на регистрацията се погасява правото върху марката.

Отказ от право

Чл. 24. (1) Притежателят може да се откаже от правото си върху марка за всички или за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, с писмена декларация до Патентното ведомство.

(2) Отказът има действие от вписването му в Държавния регистър.

(3) Когато има вписан лицензионен договор, отказът от право се вписва, след като притежателят представи доказателство, че е уведомил лицензополучателя за намерението си да се откаже от правото върху марката. Вписването се извършва след изтичането на двумесечен срок от представяне на доказателството.

(4) Отказът на един или няколко от съпритежателите на правото върху марка не води до прекратяване действието на регистрацията по отношение на останалите съпритежатели.

Отменяне на регистрацията

Чл. 25. (1) Регистрацията на марка се отменя по искане на заинтересувано лице, когато:

1. марката не е била използвана съгласно чл. 19;
2. в резултат на действието или бездействието на притежателя марката е станала обичайно означение за стоката или услугата, за която е регистрирана;
3. използването на марката от притежателя или от друго лице с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, е по начин, който въвежда в заблуждение потребителите относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите.

(2) Разпоредбата на ал. 1, т. 1 не се прилага, ако притежателят е започнал или възобновил реалното ѝ използване в периода между изтичането на петгодишния срок и подаването на искането за отмяна. Започването или възобновяването на използването в тримесечен срок преди подаването на искането за отменяне не се взема предвид, ако подготовката за това използване или възобновяване е извършена, след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено такова искане.

(3) Когато искането за отменяне се отнася за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги.

Заличаване на регистрацията

Чл. 26. (1) Регистрацията на марка се заличава по искане на всяко лице, когато е регистрирана в противоречие с чл. 11.

(2) Когато марката е регистрирана в противоречие с чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 или 4, регистрацията не се заличава, ако притежателят докаже, че в резултат на използването марката е придобила отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана.

(3) Регистрацията на марка се заличава по искане на заинтересувано лице, когато:

1. марката е регистрирана в противоречие с чл. 12;
2. марката е регистрирана на лице, което не отговаря на чл. 2;
3. марката е регистрирана на името на агент или представител на притежателя без неговото съгласие;
4. заявителът е действал недобросъвестно при подаване на заявката, което е установено с влязло в сила съдебно решение;
5. използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално:
 - а) право на име и портрет;
 - б) авторско право;
 - в) право на селекционер върху наименование на сорт или порода;
 - г) право на индустриална собственост.

(4) Регистрацията на марка може да се заличи и служебно от Патентното ведомство, когато е регистрирана в противоречие с чл. 11 и 12.

(5) В случаите по ал. 3, т. 1 регистрацията не се заличава, ако по-ранната марка не е била използвана съгласно чл. 19.

(6) В случаите по ал. 3, т. 2 и 3 регистрацията не се заличава, а марката се прехвърля на заинтересуваното лице по негова молба.

(7) В случаите по ал. 3, т. 5 регистрацията не се заличава, ако в производството по заличаване се представи съгласието на лицето с по-ранното право.

(8) Когато основанията за заличаване се отнасят за част от стоките или услугите, регистрацията се заличава само за тези стоки или услуги.

Ограничение в резултат на бездействие

Чл. 27. (1) Когато притежателят на право върху по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 в продължение на пет последователни години е търпял използването на по-късна марка, като е знаел за това използване, той няма право да поиска заличаване на регистрацията или да се противопостави на използването на по-късната марка на основание на по-ранната си марка по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е използвана, освен когато заявката за регистрация на по-късната марка е подадена недобросъвестно.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на притежател на право върху по-ранна марка съгласно чл. 12, ал. 3 или на по-ранно право съгласно чл. 26, ал. 3, т. 5.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 притежателят на правото върху по-късната марка няма право да се противопостави на използването на по-ранната марка, въпреки че нейният притежател не може да се позове на правата си да поиска заличаване на по-късната марка.

Правни последици от отменянето и заличаването на регистрацията

Чл. 28. (1) Отменянето на регистрацията на марка по чл. 25, ал. 1, т. 1 има действие от началото на петгодишния период на неизползване.

(2) Отменянето на регистрацията на марка по чл. 25, ал. 1, т. 2 и 3 има действие от датата на подаване на искането за отменяне.

(3) Заличаването на регистрацията на марка има действие от датата на подаване на заявката.

(4) Отменянето и заличаването на регистрацията не засягат:

1. влезли в сила решения по иски за нарушение, доколкото са изпълнени преди отменянето или заличаването;
2. лицензионни договори, доколкото са изпълнени преди отменянето или заличаването, освен ако е уговорено друго.

Раздел V - Колективни и сертификатни марки

Колективни марки

Чл. 29. (1) Колективната марка е марка - притежание на сдружение на производители, търговци или на лица, извършващи услуги, което е юридическо лице. Тя отличава стоките или услугите на членовете на сдружението от стоките на други лица.

(2) Сдружението задължително приема Правила за използване на колективната марка, които съдържат: данни за лицата, които могат да използват марката; условия за членство в сдружението; условия за използване на марката и основания, поради които на член на сдружението може да се забрани използването ѝ.

(3) Правото върху колективна марка не може да се прехвърля. Лица, които не са членове на сдружението, не могат да получат разрешение за използването ѝ.

Сертификатни марки

Чл. 30. (1) Сертификатната марка удостоверява състава, начина на изработване, качеството или други характеристики на стоките или услугите, произведени или предлагани от лица, с разрешението и под контрола на притежателя на марката.

(2) Притежателят на марката задължително приема Правила за използване на сертификатната марка, които съдържат: указания за качеството, състава или други характеристики на стоките или услугите; мерките за контрол, които притежателят на сертификатната марка упражнява, и санкциите, които налага.

(3) Притежателят на сертификатна марка не може да я използва за означаване на произведените от него стоки или услуги.

(4) Регистрацията на сертификатна марка може да се отмени, когато притежателят ѝ е използвал марката за означаване на стоки или услуги, произведени или извършени от него.

Особени правила

Чл. 31. (1) Притежателят на колективна или сертификатна марка представя в Патентното ведомство правилата за използване и всички промени в тях. Тези промени имат действие от представянето им в Патентното ведомство.

(2) Регистрацията на колективна или сертификатна марка може да се отмени освен по чл. 25 и когато притежателят ѝ е разрешил или търпял използване, което противоречи на правилата за използване.

(3) Колективна или сертификатна марка, чиято регистрация е отменена или прекратена, представлява пречка за регистрацията на идентична или сходна марка за идентични или сходни стоки или услуги на името на друго лице в тригодишен срок от публикуването на отмяната или прекратяването.

Раздел VI - Производство в Патентното ведомство

Заявка

- Чл. 32. (1) Заявката за регистрация на марка се подава в Патентното ведомство.
- (2) Заявката трябва да се отнася до една марка, предназначена за стоки и/или услуги от един или повече класове на Международната класификация.
- (3) Заявката трябва да съдържа:
1. искането за регистрация;
 2. името и адреса на заявителя;
 3. изображението на марката, и
 4. списък на стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията.
- (4) Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, освен документите по ал. 3 се прилагат и правилата за използване.
- (5) Заявката трябва да отговаря и на други изисквания, установени с наредба, приета от Министерския съвет.
- (6) Към заявката се прилага документ за платени такси.
- (7) Документите и данните в заявката се представят на български език.

Дата на подаване

- Чл. 33. (1) За дата на подаване на заявката се счита датата, на която в Патентното ведомство са получени документите, съдържащи данните съгласно чл. 32, ал. 3 и 4.
- (2) Когато документите са представени на друг език, датата на подаване се запазва, ако в тримесечен срок от тази дата те бъдат представени на български език.

Право на приоритет

- Чл. 34. (1) Право на приоритет на заявителя пред по-късно подадени заявки за идентични или сходни марки, предназначени за идентични или сходни стоки или услуги, се признава от датата на подаване на заявката в Патентното ведомство съгласно чл. 33, ал. 1.
- (2) Право на приоритет на заявителя се признава от датата на предходна заявка, при условие че:
1. предходната заявка е била редовно подадена в страна - членка на Парижката конвенция или на Световната търговска организация;
 2. предходната заявка е първа заявка по смисъла на чл. 4 от Парижката конвенция и е за същата марка и за същите стоки или услуги;
 3. заявката е подадена в Патентното ведомство в шестмесечен срок от датата на подаване на предходната заявка;
 4. претенцията за приоритет е направена в двумесечен срок от датата на подаване на заявката с посочване на датата и страната на предходната заявка, и
 5. в тримесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят заплати такса за приоритет и представи приоритетен документ, издаден от компетентния орган на страната, в която е подадена предходната заявка.
- (3) Редовно подадена заявка по ал. 2, т. 1 е заявка, която има установена дата на подаване независимо от нейната последваща съдба.
- (4) Право на изложбен приоритет на заявителя се признава от датата на излагането на стоките или услугите, означени със заявената марка, на официална или официално призната изложба, при условие че:
1. заявката е подадена в шестмесечен срок от датата на първото излагане на стоките или услугите;
 2. заявката е за същата марка и за същите изложени стоки или услуги;

3. претенцията за приоритет е направена в двумесечен срок от датата на подаване на заявката с посочване на датата на излагане и страната, в която е организирана изложбата, и
4. в тримесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят заплати такса за приоритет и представи документ, издаден от администрацията на изложбата, доказващ датата на излагане на стоките или услугите, означени със заявената марка.

Претенция за цвят

Чл. 35. Претенция за цвят или за комбинация от цветове се признава, когато е направена едновременно с подаването на заявката.

Формална експертиза

Чл. 36. (1) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 33 за установяване дата на подаване. Когато тези изисквания не са изпълнени, постъпилите материали се връщат на заявителя.

(2) За всяка заявка с установена дата на подаване се извършва експертиза, при която се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 32, ал. 2, 4, 5, 6 и 7. Когато се констатира недостатъци, на заявителя се предоставя тримесечен срок за отстраняването им.

(3) Когато заявката не отговаря на изискванията на чл. 32, ал. 2 и в срока по ал. 2 заявителят раздели заявката, разделените заявки запазват датата на подаване, съответно приоритета на първоначалната заявка.

(4) Когато в срока по ал. 2 заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.

Експертиза по същество

Чл. 37. (1) За всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност, се извършва експертиза по същество.

(2) Когато има основание за отказ на регистрацията за всички или за част от стоките или услугите, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и му се предоставя 3-месечен срок за възражения.

(3) Когато марката съдържа елемент, който сам по себе си не може да бъде регистриран като марка съгласно чл. 11, ал. 1, т. 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10 и 11, може да се изисква като условие за регистрацията на марката заявителят да се откаже от изключителното право върху този елемент.

(4) Когато в срока по ал. 2 заявителят не направи основателни възражения и/или не ограничи списъка на стоките или услугите, или не изпълни изискванията на ал. 3, се взема решение за отказ на регистрацията.

(5) Когато се установи, че марката отговаря на изискванията на закона, се взема решение за регистрация. Марката се вписва в Държавния регистър на марките и на заявителя се издава свидетелство за регистрация в едномесечен срок.

Оттегляне, ограничаване и промени в заявката

Чл. 38. (1) До вземането на решение по заявката заявителят може да я оттегли или да ограничи списъка на стоките или услугите, за които марката е заявена.

(2) В заявката не могат да се внасят промени, освен когато има промяна в името или адреса на заявителя или е необходимо да се поправят допуснати грешки в името и адреса на заявителя и очевидни грешки, при условие че тези промени не засягат знака или не разширяват списъка на стоките или услугите.

(3) Промените по ал. 2 се извършват по молба на заявителя.

Подновяване на регистрацията

Чл. 39. (1) Регистрацията на марка се подновява по молба на притежателя, придружена с документ за платена такса.

(2) Молбата трябва да съдържа регистровия номер на марката и идентификационните данни на притежателя.

(3) Молбата може да се подаде в последната година на срока по чл. 20, ал. 1 или до шест месеца след изтичането на този срок срещу заплащане на допълнителна такса.

(4) Когато притежателят поиска подновяване на регистрацията само за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, в молбата се посочва и за кои стоки или услуги се иска подновяването.

(5) Когато изискванията на ал. 1, 2 и 3 не са спазени, подновяването на регистрацията се отказва с решение на председателя на Патентното ведомство.

(6) Подновяването действа от деня, следващ датата, на която изтича срокът на предходната регистрация.

Промени в името и адреса на притежателя

Чл. 40. (1) Притежателят на правото върху марка е длъжен да уведомява Патентното ведомство за всяка промяна в името и адреса си в тримесечен срок от извършването ѝ.

(2) Промяната се вписва в Държавния регистър по искане на притежателя.

(3) Всички документи, за които притежателят трябва да бъде уведомен, се изпращат на адреса, вписан последен в Държавния регистър.

Промени в марката

Чл. 41. (1) В марката не могат да се внасят промени по време на действие на регистрацията или при подновяването ѝ.

(2) Когато марката включва името и адреса на притежателя, всяка промяна в тях, при условие че не засяга съществено марката, така както е регистрирана, може да бъде направена по молба на притежателя.

Разглеждане на спорове

Чл. 42. (1) Отделът по спорове разглежда:

1. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 37, ал. 4;
2. жалби срещу решения за прекратяване на производството по чл. 36, ал. 4;
3. искания за отменяне на регистрацията по чл. 25;
4. искания за заличаване на регистрацията по чл. 26.

(2) Съставите за разглеждане на жалбите включват трима държавни експерти, единият от които е юрист, а съставите за разглеждане на исканията - петима държавни експерти, двама от които са юристи.

(3) Съставите по ал. 2 се назначават от председателя на Патентното ведомство.

Срокове

Чл. 43. (1) Жалбата се подава в тримесечен срок от съобщаване на решението.

(2) Искането може да се подаде през целия срок на действие на регистрацията.

(3) По жалби, които не са подадени в срок, и по жалби и искания, за които при подаването им не е заплатена такса, производство не се образува.

Съдържание на жалбите и исканията

Чл. 44. (1) Жалбата трябва да бъде мотивирана и да съдържа данни за жалбоподателя и данни за заявката.

(2) Искането трябва да бъде мотивирано и да съдържа данни за молителя и регистрацията на марката.

(3) Когато се констатира недостатъци, на жалбоподателя или молителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им. Ако в този срок недостатъците не бъдат отстранени, производството се прекратява.

Произнасяне по жалбите

Чл. 45. (1) Когато жалбата е неоснователна, решението се утвърждава от председателя на Патентното ведомство.

(2) Когато жалбата е основателна, решението се отменя и се взема решение за регистрация или за връщане на заявката за повторно разглеждане.

(3) Когато се отмени решение за отказ при повторното разглеждане на заявката, се взема решение по същество от председателя на Патентното ведомство.

Производство по исканията

Чл. 46. (1) Копие от искането се изпраща на притежателя на правото върху марката и му се предоставя тримесечен срок за възражение.

(2) Когато искането е неоснователно, председателят на Патентното ведомство взема решение за отхвърлянето му.

(3) Когато искането е основателно, председателят на Патентното ведомство взема решение за пълно или частично отменяне или за заличаване на регистрацията.

(4) В случаите на частично отменяне или частично заличаване на регистрацията, издаденото свидетелство за регистрация се заменя с ново.

Продължаване на срокове

Чл. 47. По молба на заявителя или притежателя, подадена преди изтичането на сроковете по чл. 36, ал. 2, чл. 37, ал. 2 и чл. 46, ал. 1, тези срокове могат да бъдат продължени с три месеца, но не повече от два пъти. Молбата не се уважава, когато към нея не е приложен документ за платена такса.

Възстановяване на срокове

Чл. 48. Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени по молба на заявителя или притежателя. Молбата се подава до три месеца след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от една година от изтичане на пропуснатия срок. Решението за възстановяване се взема от председателя на Патентното ведомство.

Публикация в официалния бюлетин на Патентното ведомство

Чл. 49. Патентното ведомство извършва публикация в официалния си бюлетин на всяка регистрирана марка и последващите вписвания по отношение на нея не по-късно от 3 месеца след вписването в Държавния регистър на марките.

Съдебен контрол

Чл. 50. (1) Решенията по чл. 45, ал. 1 и по чл. 46 могат да се обжалват пред Софийския градски съд в тримесечен срок от съобщаването.

(2) Отказите за вписване в държавните регистри и отказът за подновяване на регистрацията могат да се обжалват по реда на Закона за административното производство.

Глава III - ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I – Регистрация

Определение

Чл. 51. (1) Под географско означение се разбира наименование за произход и географско указание.

(2) Наименование за произход е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от там и чието качество или свойства се дължат предимно или изключително на географската среда, включваща природни и човешки фактори.

(3) Географско указание е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда от

там и притежава качество, известност или друга характеристика, които могат да се отдадат на този географски произход.

Основания за отказ на регистрация

Чл. 52. Не се регистрира като географско означение наименование, което:

1. се е превърнало на територията на Република България в родово наименование на стоки от определен вид, без да се свързва с мястото на производството им;
2. е идентично с наименованието на по-рано защитен сорт растения или порода животни, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение относно истинския произход на стоката;
3. е идентично на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични стоки;
4. е идентично или сходно на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични или сходни стоки, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение.

Правна закрила

Чл. 53. (1) Правната закрила на географското означение се предоставя чрез регистрацията му в Патентното ведомство.

(2) Правната закрила обхваща забрана за:

1. всяко използване в търговската дейност на географското означение за стоки, които са сходни на стоката, за която е регистрирано, доколкото се експлоатира известността на защитеното означение;
2. неправилно използване или имитиране на географското означение, дори и когато истинският произход на стоката е отбелязан, или използването му в превод или заедно с изрази като "род", "вид", "тип", "имитация" и други подобни;
3. използване на всяко друго невярно или заблуждаващо указание по отношение на източника, произхода, естеството или съществените качества на стоката, посочено върху опаковката, в рекламни материали или документи, свързани със стоката, което указание може да създаде невярно впечатление относно нейния произход;
4. други действия, които могат да въведат в заблуждение потребителите относно истинския произход на стоката.

(3) Регистрираните географски означения не могат да се превърнат в родови наименования, докато се ползват със закрилата по този закон.

Право на заявяване

Чл. 54. (1) Правото на заявяване принадлежи на всяко лице, което извършва производствената си дейност в определеното географско място, и стоката, която произвежда, отговаря на установените качества или особености.

(2) Границите на географското място и качествата или особеностите на стоките, както и връзката на тези качества или особености с географската среда или с географския произход се определят и установяват от съответното централно ведомство със заповед на ръководителя му.

Право на използване

Чл. 55. (1) Регистрирано географско означение може да се използва само от лице, което е вписано като негов ползвател.

(2) Вписаният ползвател може да използва географското означение само за стоката, за която е регистрирано. Той може да го поставя върху стоките или върху тяхната опаковка, в рекламни материали, върху търговски книжа, свързани със стоката, или върху други документи.

Прекратяване на правната закрила

Чл. 56. Правната закрила на регистрирано географско означение се прекратява, когато престане да съществува връзката между качествата или особеностите на стоката и географската среда.

Заличаване на регистрацията

Чл. 57. (1) Регистрацията на географско означение се заличава по искане на всяко заинтересувано лице, когато по исков ред се установи, че е извършена в нарушение на чл. 51, ал. 2 и 3 и чл. 52.

(2) Регистрацията на чуждестранно географско означение се заличава, когато тя е заличена в страната на произхода.

Отменяне на вписването на ползвател

Чл. 58. Вписването на ползвател се отменя по искане на всеки вписан ползвател, когато по исков ред се установи, че ползвателят използва географското означение за означаване на други стоки или произведените от него стоки не притежават установените качества или особености.

Правни последици от заличаването и отменянето

Чл. 59. (1) Заличаването на регистрацията има действие от датата на подаване на заявката.

(2) Отменянето на вписването на ползвател има действие от датата на подаване на искането за отменяне.

(3) Заличаването или отменянето не засяга влезли в сила решения по искове за нарушение, доколкото са изпълнени преди заличаването или отменянето.

Раздел II - Производство в Патентното ведомство

Подаване на заявка

Чл. 60. (1) Заявката за регистрация на географско означение се подава в Патентното ведомство.

(2) Заявката трябва да се отнася само до едно географско означение.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрация;
2. името и адреса на заявителя;
3. наименованието за произход или географското указание;
4. посочване на стоката;
5. описание на границите на географското място, и
6. описание на установените качества или особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход.

(4) Към заявката се прилага препис на заповедта по чл. 54, ал. 2 и удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място.

(5) Когато заявителят е чуждестранно лице, към заявката се прилага документ за регистрация на географското означение в страната на произхода.

(6) Заявката трябва да отговаря и на други изисквания, установени с наредба, приета от Министерския съвет.

(7) Към заявката се прилага документ за платени такси.

Формална експертиза

Чл. 61. (1) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 60. Когато се констатира недостатък, на заявителя се предоставя тримесечен срок за отстраняването им.

(2) Когато в срока по ал. 1 заявителят не отстрани недостатъците, производството се прекратява.

Експертиза по същество

Чл. 62. (1) За всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност, се извършва експертиза по същество в 18-месечен срок.

(2) Когато има основания за отказ на регистрацията на географското означение, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и се предоставя 3-месечен срок за възражения.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не представи основателни възражения, се взема решение за отказ на регистрацията.

(4) Когато се установи, че географското означение отговаря на изискванията на закона, се взема решение за регистрация. Географското означение се вписва в Държавния регистър на географските означения. Заявителят се вписва като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение в едномесечен срок.

Вписване на ползвател на регистрирано географско означение

Чл. 63. (1) Всяко лице, което има право на заявяване, може да подаде заявка за вписване като ползвател на регистрирано географско означение.

(2) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за вписване като ползвател;
2. името и адреса на заявителя, и
3. географското означение и регистровия номер.

(3) Към заявката се прилага удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място, и удостоверение, издадено от съответното централно ведомство, че произвежданите от заявителя стоки отговарят на установените за географското означение качества или особености.

(4) Към заявката се прилага документ за платени такси.

(5) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на ал. 1, 2, 3 и 4. Когато се констатират недостатъци, на заявителя се предоставя тримесечен срок за отстраняването им.

(6) Когато в срока по ал. 5 заявителят не отстрани недостатъците, се взема решение за прекратяване на производството.

(7) Когато заявката за вписване отговаря на изискванията на ал. 1, 2, 3 и 4, заявителят се вписва в Държавния регистър на географските означения като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение.

Производство в отдела по спорове

Чл. 64. (1) Отделът по спорове разглежда:

1. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 62, ал. 3;
2. жалби срещу решения за прекратяване на производството по чл. 61, ал. 1 и по чл. 63, ал. 6.

(2) Жалбите се разглеждат по реда на чл. 42, ал. 2, чл. 43 и 44.

Признасяне по жалбите

Чл. 65. (1) Когато жалбата е неоснователна, решението се потвърждава от председателя на Патентното ведомство.

(2) Когато жалбата е основателна, решението се отменя и се взема решение за регистрация или за връщане на заявката за повторно разглеждане.

(3) Когато се отмени решение за отказ, при повторното разглеждане на заявката се взема решение по същество от председателя на Патентното ведомство.

Продължаване и възстановяване на срокове

Чл. 66. (1) По молба на заявителя, подадена преди изтичането на сроковете по чл. 61, ал. 2, чл. 62, ал. 2 и чл. 63, ал. 5, тези срокове могат да бъдат продължени

с три месеца, но не повече от два пъти. Молбата не се уважава, когато към нея не е приложен документ за платена такса.

(2) Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени по молба на заявителя или ползвателя. Молбата се подава до три месеца след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от една година от изтичане на пропуснатия срок. Решението за възстановяване се взема от председателя на Патентното ведомство.

Публикация в официалния бюлетин

Чл. 67. Патентното ведомство публикува в официалния си бюлетин всички регистрирани географски означения и последващите промени, свързани с тях.

Съдебен контрол

Чл. 68. Решенията по чл. 65, ал. 1 могат да се обжалват пред Софийския градски съд в тримесечен срок от съобщаването.

Глава IV - МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ

Международна регистрация на марките

Чл. 69. (1) Под международна регистрация на марка се разбира регистрация, извършена от Бюрото на Международния съюз за закрила на индустриалната собственост, наричано по-нататък "Международното бюро", по реда на Мадридската спогодба.

(2) Международна регистрация на марка, в която е посочена Република България, има същото действие, както ако тази марка е била директно заявена и регистрирана в Република България. Тя действа от датата на международната регистрация или от датата на регистрацията на териториалното разширение.

(3) Закрилата на международна марка в Република България може да се откаже в предвидения от Мадридската спогодба срок.

(4) Притежателят на международна регистрация на марка, действаща на територията на Република България, който има по-ранна национална регистрация на същата марка, може с молба до Патентното ведомство, придружена с документ за платена такса, да поиска международната регистрация да се счита като заместваща националната със запазване на всички права, придобити от националната регистрация.

Международна регистрация на национални марки

Чл. 70. (1) Всяко физическо или юридическо лице на Република България или с местожителство, или с действителна търговска дейност в страната, което е притежател на марка, регистрирана по този закон, може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) Таксите за международна регистрация се заплащат от заявителя в Международното бюро.

Международна регистрация на наименования за произход

Чл. 71. (1) Под международна регистрация на наименование за произход се разбира регистрация, извършена от Международното бюро по реда на Лисабонската спогодба.

(2) Международна регистрация на наименование за произход, в която е посочена Република България, има същото действие, както ако това наименование е било директно заявено и регистрирано в Република България. Това наименование не може да се превърне в родово, докато се ползва със закрила в страната на произхода.

(3) Закрилата на международно наименование за произход в Република България може да се откаже в предвидения от Лисабонската спогодба срок.

Международна регистрация на български наименования за произход

Чл. 72. (1) Вписан ползвател на регистрирано наименование за произход може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) Таксите за международна регистрация се заплащат от заявителя в Международното бюро.

Глава V - ЗАЩИТА НА ПРАВАТА ВЪРХУ МАРКИ И ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I - Нарушения

Нарушение на правото на регистрирана марка

Чл. 73. (1) Използването в търговската дейност на знак по смисъла на чл. 13 без съгласието на притежателя съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и:

1. поставянето на марката върху материал, предназначен да се използва за етикетиране или опаковане, за търговски книжа или за рекламиране на стоки или услуги, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че поставянето на марката е без съгласието на притежателя;

2. изработването на средство, специално предназначено или пригодено за възпроизвеждане на марката или за притежаването, или за съхраняването на такова средство, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че това средство служи или ще служи за произвеждане на стоки или на материал по т. 1 без съгласието на притежателя.

Нарушение на регистрирано географско означение

Чл. 74. (1) Използването на регистрирано географско означение съгласно чл. 53, ал. 2 съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и използването на регистрирано географско означение от лице, което не е вписано като негов ползвател.

Раздел II - Гражданскоправна защита

Право на иск

Чл. 75. (1) Притежателят на право върху марка има право на иск за нарушение.

(2) Лицензополучателят на изключителна лицензия може да предяви иск, ако притежателят сам не упражни това право в едномесечен срок от получаване на уведомление за нарушението от лицензополучателя.

(3) Лицензополучателят на неизключителна лицензия може да предяви иск само със съгласието на притежателя, ако друго не е предвидено в договора.

(4) Право на иск има и всеки вписан ползвател на регистрирано географско означение.

Искове за нарушение

Чл. 76. (1) Исковете за нарушение на правата по този закон могат да бъдат:

1. за установяване факта на нарушението;

2. за преустановяване на нарушението;

3. за обезщетение за вреди.

(2) Едновременно с иска по ал. 1 може да се поиска и:

1. преработване или унищожаване на предмета на нарушението;
2. публикуване на решението на съда в два всекидневника за сметка на нарушителя.

Подсъдност

Чл. 77. Исковете по този закон са подсъдни на Софийския градски съд.

Раздел III - Мерки за граничен контрол

Основания и приложно поле

Чл. 78. (1) Стоки, пренасяни през държавната граница на Република България, носещи регистрирана марка без съгласието на притежателя или нейна имитация, се задържат от митническите органи въз основа на писмена молба на притежателя.

(2) Молбата за задържане трябва да съдържа подробно описание на стоките. Към нея се прилага копие от свидетелството за регистрация на марката и удостоверение, че регистрацията е действаща, издадени от Патентното ведомство.

(3) Когато притежателят на правото върху марката е с местожителство или седалище извън страната, той трябва да посочи съдебен адрес на територията на Република България.

(4) Не се задържат стоки в малки количества с нетърговска или непроизводствена цел, както и транзитно преминаващи стоки.

(5) Разпоредбите на ал. 1, 2, 3 и 4 се прилагат и за задържане на стоки, носещи регистрирано географско означение или негова имитация без правно основание. Молба за задържане може да подаде всеки вписан ползвател.

Действия по инициатива на митническите органи

Чл. 79. Митническите органи могат по своя инициатива да задържат стоки, за които имат основание да смятат, че нарушават права върху регистрирани марки или географски означения.

Допълнителна регламентация

Чл. 80. Редът и начинът за прилагане на този раздел се определят с наредба на Министерския съвет.

Раздел IV - Административнонаказателни разпоредби

Чл. 81. (1) Лице, което предлага, пуска на пазара или съхранява с тези цели стоки, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

(2) (Попр. - ДВ, бр. 82 от 1999 г.) Стоките се отнемат в полза на държавата, независимо чия собственост са, и се унищожават, като притежателят ѝ или упълномощено лице може да присъства на унищожаването.

(3) Нарушението се установява с акт, който се съставя от длъжностно лице, определено от председателя на Патентното ведомство.

(4) Наказателните постановления се издават от председателя на Патентното ведомство.

(5) Актовете се съставят и наказателните постановления се издават, обжалват и изпълняват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(6) Разпоредбите на ал. 1 - 5 се прилагат и в случаите на използване на регистрирано географско означение или негова имитация без правно основание.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Лице" е физическо или юридическо лице.
2. "Местен представител по индустриална собственост" е лице, което е представител по смисъла на чл. 3 от Закона за патентите.
3. "Общоизвестна марка" е марка по смисъла на чл. 6 на Парижката конвенция, преценена като такава за територията на Република България въз основа на общодостъпна информация.
4. "Парижка конвенция" е Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г., с нейните изменения и допълнения.
5. "Официална или официално призната изложба" е официална или официално призната изложба по смисъла на Конвенцията от 22 ноември 1928 г. за международните изложби, организирани в страните - членки на Парижката конвенция.
6. "Международна класификация" е Международната класификация на стоките и услугите за целите на регистрацията на марки, създадена със Спогодбата от Ница от 15 юни 1957 г., с нейните изменения и допълнения.
7. "Мадридска спогодба" е Мадридската спогодба за международна регистрация на марки, подписана в Мадрид на 14 април 1891 г., с нейните изменения и допълнения, ратифицирана с Указ № 4312 от 3 февруари 1984 г.
8. "Лисабонска спогодба" е Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 31 октомври 1958 г. с нейните изменения и допълнения, ратифицирана с Указ № 523 от 11 март 1975 г.
9. "Имитация на марка" е знак, който не се различава съществено от регистрирана марка.
10. "Имитация на географско означение" е означение, което не се различава съществено от регистрираното.
11. "Неправилно използване на географско означение" е използване без правно основание.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) Този закон се прилага и за искания за регистрация на марки и наименования за произход, по които до влизането му в сила няма решение за регистрация, отказ или заличаване.

(2) Заварените искания по чл. 17 от Закона за търговските марки и промишлените образци се разглеждат по досегашния ред.

(3) Правата по чл. 9 от Закона за търговските марки и промишлените образци могат да се предявят в едногодишен срок от влизането в сила на този закон по молба на заинтересуваните лица.

§ 3. Наименованията за произход, регистрирани по Закона за търговските марки и промишлените образци, се пререгистрират по този закон в двегодишен срок от влизането му в сила.

§ 4. Този закон отменя раздели I, III, IV и V от Закона за търговските марки и промишлените образци (обн., ДВ, бр. 95 от 1967 г.; изм. и доп., бр. 55 от 1975 г., бр. 56 от 1986 г. и бр. 27 от 1993 г.).

§ 5. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42 и 64 от 1999 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 587, ал. 1 думата "търговска" се заличава и след думата "марка" се добавя "топология на интегрална схема".

2. Член 588 се отменя.

3. В заглавието и в чл. 594, ал. 1 и 2 думите "търговска марка" се заменят с "марка".

§ 6. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм. и доп., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм. и доп., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм. и доп., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; бр. 97 от 1995 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г.; изм. и доп., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; бр. 120 от 1997 г. - Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г.; изм. и доп., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7 и 51 от 1999 г.) чл. 227 се изменя така:

"Чл. 227. Който без съгласието на притежателя използва в търговската дейност марка, промишлен дизайн или топология на интегрални схеми, се наказва с лишаване от свобода до три години или с глоба до 5 хиляди лева."

§ 7. В чл. 12, ал. 3 от Закона за закрила на новите сортове растения и породи животни (обн., ДВ, бр. 84 от 1996 г.; изм., бр. 27 от 1998 г.) думите "търговска марка, наименование за произход" се заменят с "марка, географско означение".

§ 8. В чл. 33, ал. 2 от Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 52 от 1998 г.; бр. 112 от 1998 г. - Решение № 22 на Конституционния съд от 1998 г.) думите "търговска марка" се заменят с "марки".

§ 9. В § 1, т. 12, буква "а" от Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; бр. 60 от 1999 г. - Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г.) думите "търговската марка" се заменят с "марки".

§ 10. В чл. 19, ал. 2, т. 2 от Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 4 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 26 от 1992 г., бр. 55 от 1993 г., бр. 21, 33 и 59 от 1996 г., бр. 52 от 1997 г., бр. 21 от 1998 г., бр. 57 от 1999 г.) думите "фирмени и търговски марки" се заменят с "марки".

§ 11. В § 1, т. 18 от Закона за физическото възпитание и спорта (обн., ДВ, бр. 58 от 1996 г.; бр. 53 от 1997 г. - Решение № 8 на Конституционния съд от 1997 г.; изм., бр. 124 от 1998 г., бр. 51 от 1999 г.) думите "търговска марка" се заменят с "марка".

§ 12. В чл. 4, буква "л" от Закона за държавните такси (обн., Изв., бр. 104 от 1951 г.; изм. и доп., бр. 89 от 1959 г., бр. 21 от 1960 г.; ДВ, бр. 53 от 1973 г., бр. 87 от 1974 г., бр. 21 от 1975 г., бр. 21 от 1990 г., бр. 55 от 1991 г., бр. 100 от 1992 г., бр. 69 и 87 от 1995 г., бр. 37, 100 и 104 от 1996 г., бр. 82 и 86 от 1997 г., бр. 133 от 1998 г.) се изменя така:

"л) за издаване на патенти за изобретения и полезни модели, за издаване на сертификати за нови сортове растения и породи животни, за регистрация, подновяване, прехвърляне и други на марки и промишлен дизайн, за регистрация и други на географски означения и топологии на интегрални схеми;"

§ 13. В § 1, т. 8 от Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 115 от 1997 г.; попр., бр. 19 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 21 и 153 от 1998 г., бр. 12, 50 и 51 от 1999 г.) думите "търговска марка" се заменят с "марка".

§ 14. В чл. 31, ал. 1 от Закона за кооперациите (обн., ДВ, бр. 63 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 34 и 55 от 1992 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 59 и 103 от 1996 г., бр. 52 от 1997 г., бр. 52 от 1998 г.) думите "търговски марки" се заменят с "марки".

§ 15. Министерският съвет приема наредби за подаване, оформяне и експертиза на заявките за регистрация на марки и географски означения и за реда и начина за прилагане на мерките за граничен контрол и тарифа за таксите по чл. 4.

§ 16. Законът влиза в сила 3 месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

§ 17. Изпълнението на закона се възлага на председателя на Патентното ведомство.

НАРЕДБА ЗА ОФОРМЯНЕ, ПОДАВАНЕ И ЕКСПЕРТИЗА НА ЗАЯВКИ ЗА РЕГИСТРАЦИЯ НА МАРКИ И ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Приета с ПМС № 267 от 30.12.1999 г., обн., ДВ, бр. 9 от 1.02.2000 г. т. 12, р. 5, № 551

Глава I - ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. Наредбата урежда начина на оформяне и реда за подаване и експертиза в Патентното ведомство на заявките за регистрация на марки и географски означения, наричани по-нататък "заявките".

Чл. 2. (1) Заявката за регистрация на марка или на географско означение се подава в Патентното ведомство директно, по пощата или по телефакс.

(2) В случай на подаване по телефакс оригиналната заявка трябва да се получи в Патентното ведомство в едномесечен срок от получаването на факсимилето ѝ.

(3) Заявката се подава в един екземпляр по образец на Патентното ведомство.

Чл. 3. (1) Когато заявителят е физическо лице, в заявката се посочват името, презимето и фамилията, държавата, на която е гражданин, или държавата, в която има постоянно местожителство, и адресът.

(2) Когато заявителят е юридическо лице, в заявката се посочват наименованието и видът на юридическото лице в съответствие със съдебната регистрация, държавата, по чийто закон е регистрирано, и адресът.

(3) Когато заявителите са повече от един, данните по ал. 1 и 2 се посочват за всеки от тях.

Чл. 4. (1) Заявката трябва да бъде подписана от заявителя или от неговия представител по индустриална собственост, наричан по-нататък "представителя". Когато заявителят е юридическо лице, заявката се подписва от лицето, което го представлява по закон.

(2) Когато заявителят е юридическо лице или едноличен търговец, се изисква и поставянето на печат.

Чл. 5. (1) Когато по заявката е упълномощен представител или патентен специалист съгласно § 3 от Наредбата за представителите по индустриална собственост, приета с Постановление № 137 на Министерския съвет от 1993 г. (обн., ДВ, бр. 65 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 86 от 1994 г. и бр. 41 от 1997 г.), към нея се прилага пълномощно.

(2) Пълномощното трябва да съдържа данни за заявителя по чл. 3, данни за представителя по чл. 6, входящ номер и дата на заявката и/или данни за марката или географското означение и действията, за които представителят е упълномощен. Когато е упълномощен патентен специалист, в пълномощното се посочват и номерът, и датата на трудовия договор.

(3) Когато заявителите по заявка за регистрация на марка са няколко и единият от тях е българско физическо или юридическо лице, упълномощаването на представител не е задължително. В този случай задължително се посочва адрес за кореспонденция в Република България.

(4) Пълномощното се представя по образец на Патентното ведомство или в друга форма, избрана от заявителя.

(5) Когато пълномощното е на друг език, то трябва да се легализира в отдел "Консулски" на Министерството на външните работи на Република България, освен в случаите, когато легализация не се изисква при условията на взаимност.

(6) Когато с пълномощното представителят е упълномощен по няколко заявки, се изисква копие от пълномощното за всяка заявка. Верността на копията с оригиналното пълномощно се удостоверява с подписа на представителя.

(7) Когато представителят действа чрез преупълномощаване, се представя пълномощното, доказващо, че лицето, което го е упълномощило, има такава

правомошце. Пълномощното или заверено негово копие съгласно ал. 6 се прилага към пълномощното на представителя.

(8) За оттегляне на упълномощаването Патентното ведомство трябва да бъде уведомено писмено.

(9) За оттегляне на заявката е необходимо изрично упълномощаване.

Чл. 6. Когато е упълномощен представител, в заявката се вписват неговото име, презиме, фамилия и адрес.

Чл. 7. (1) В заявката може да се посочи и друг адрес в Република България, на който да се води кореспонденцията.

(2) Когато заявителите са повече от един, те могат да посочат общ адрес за кореспонденция. Когато не е посочен общ адрес, кореспонденцията се води на адреса на заявителя, вписан първи в заявката.

Чл. 8. (1) Таксата за заявяване и експертиза се заплаща при подаване на заявката или в срока по чл. 18, ал. 2 или чл. 32, ал. 2.

(2) Таксите за регистрация, за вписване като ползвател, за издаване на свидетелство и за публикация се заплащат в срока по чл. 25, ал. 1 или чл. 39, ал. 1 и 2.

(3) Заплащането на таксите може да бъде направено в Патентното ведомство или по банков път.

(4) За доказване на заплащането се представя документ за платени такси, който трябва да съдържа:

1. данни за заявителя или представителя;
2. данни за марката или географското означение, за които се иска регистрация;
3. точките от Тарифата за таксите, които се събират от Патентното ведомство по чл. 4 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО), по които е извършено заплащането.

Чл. 9. (1) Кореспонденцията до Патентното ведомство трябва да съдържа входящия номер на заявката, за която се отнася, и подписа на заявителя или на представителя.

(2) Кореспонденцията, изпратена по телефакс, се счита за получена, ако в едномесечен срок от датата на получаване на факсимилето в Патентното ведомство се получи оригиналът.

(3) Когато с кореспонденцията на заявителя се определя срок за действие, тя се изпраща с обратна разписка, която удостоверява датата на получаването ѝ.

Глава II – МАРКИ

Раздел I - Заявка за регистрация

Чл. 10. (1) Заявката за регистрация на марка съдържа:

1. искане за регистрация;
2. данни за заявителя;
3. данни за представителя, когато е упълномощен;
4. адрес за кореспонденция, когато има такъв;
5. претенция за приоритет, когато е претендиран;
6. указание, че марката е триизмерна или звукова;
7. претенция за цвят, когато има такъв;
8. изображение на марката;
9. списък на стоките и/или услугите и класовете им по Международната класификация;
10. подпис.

(2) Към заявката се прилагат:

1. пълномощно;
2. приоритетен документ;
3. документ за платени такси;
4. допълнителни копия от изображението на марката;
5. правила за използване на колективната или сертификатната марка, когато се иска регистрация на такава марка.

Чл. 11. (1) Когато има претенция за конвенционен приоритет, в заявката се посочват датата и номерът на първата заявка и страната, в която е подадена.

(2) Когато има претенция за изложбен приоритет, в заявката се посочват датата на излагането и страната, в която е организирана изложбата.

Чл. 12. (1) Когато има претенция за цвят или за цветове, в заявката се описва цветът или цветовете, както и частите на марката, за които се отнася всеки цвят.

(2) Описаните цветове трябва да съответстват на цветовете в изображението на марката.

Чл. 13. (1) Изображението на марката трябва да бъде черно-бяло, ясно и годно за възпроизвеждане и се представя в размер 7/7 см.

(2) Когато има претенция за цвят, изображението на марката трябва да бъде цветно.

(3) Когато марката е триизмерна, изображението трябва да показва нейната триизмерност. Изображението трябва да включва и допълнителни изгледи, ако един изглед не дава представа за цялостната форма.

Чл. 14. (1) В списъка на стоките и/или услугите се посочват наименованията на стоките и/или услугите, за които се иска регистрация, групирани съгласно класовете на Международната класификация.

(2) Всяка група от стоки и/или услуги се предхожда от номера на класа в Международната класификация. Списъкът на стоките и/или услугите се представя във възходящ ред на класовете.

(3) Стоките и/или услугите се описват с термини по възможност съгласно терминологията, използвана в Международната класификация.

Чл. 15. (1) Приоритетният документ по чл. 34, ал. 2, т. 5 ЗМГО представлява копие на първата заявка, заверено от компетентния орган на съответната държава.

(2) Документът по чл. 34, ал. 4, т. 4 ЗМГО представлява удостоверение за участие в изложбата, издаден от администрацията на изложбата. В документа се посочва и марката, под която стоките са били изложени.

Чл. 16. (1) Към заявката се прилагат допълнително две черно-бели копия от изображението на марката.

(2) Когато се претендира за цвят, се прилагат допълнително две цветни копия от изображението на марката.

Раздел II - Експертиза

Чл. 17. (1) Всяка заявка постъпва в отдел "Формална експертиза", където се проверява дали са изпълнени изискванията по чл. 33 ЗМГО за установяване дата на подаване.

(2) Когато изискванията по ал. 1 са изпълнени, заявката се вписва във входящия регистър на заявките за марки с входящ номер и дата на подаване, които се отбелязват върху нея.

(3) Когато заявката е подадена по телефакс и отговаря на изискванията по ал. 1, а оригиналът се получи след срока по чл. 2, ал. 2, за дата на подаване се счита датата на получаване на оригинала в Патентното ведомство.

(4) Когато документите по заявката са на друг език и в тримесечния срок по чл. 33, ал. 2 ЗМГО не са представени на български език, за дата на подаване се счита

датата на получаването на превода в Патентното ведомство, ако са изпълнени изискванията по ал. 1.

Чл. 18. (1) За всяка заявка с установена дата на подаване отдел "Формална експертиза" проверява дали:

1. заявителят отговаря на изискванията на чл. 2 ЗМГО;
2. заявката отговаря на изискванията на чл. 32, ал.2 ЗМГО;
3. правилата за използване на колективна или сертификатна марка отговарят на изискванията на чл. 29, ал. 2, съответно чл. 30, ал. 2 ЗМГО;
4. заявката отговаря на изискванията на чл. 10 - 16;
5. списъкът на стоките и/или услугите и класовете отговарят на изискванията на чл. 14.

(2) Когато при проверката се установят недостатъци, заявителят се уведомява и му се предоставя тримесечен срок за отстраняването им.

(3) При разделяне на заявката в срока по ал. 2 се подава разделена заявка и се заплаща такса за заявяване и експертиза. Съдържанието на разделената заявка не трябва да се различава от съдържанието на първоначалната заявка.

(4) Когато се установи, че стоките и/или услугите са групирани или класирани неправилно, те се прегрупират или прекласират, а заявителят в срока по ал. 2 трябва да заплати такси за новите класове, ако има такива.

(5) Когато стоките и/или услугите са неразбираеми или са описани с неясни термини, заявителят трябва да ги обясни, уточни и коригира, без да излиза извън обхвата на заявените стоки и/или услуги.

(6) Когато в срока по ал. 2 заявителят не отговори, не отстрани недостатъците или възрази неоснователно, държавният експерт взема решение за прекратяване на производството.

Чл. 19. Експертизата по същество се извършва в отдел "Марки и географски означения" и обхваща следните етапи:

1. проучване на заявената марка по чл. 11 ЗМГО;
2. проучване на заявената марка по чл. 12 и чл. 31, ал. 3 ЗМГО;
3. анализ на резултатите от проучването;
4. уведомление за отказ, ако има основания;
5. вземане на решение по заявката.

Чл. 20. Проучването се извършва въз основа на следните материали:

1. гербове, знамена или други символи, пълни или съкратени официални наименования на държави или на международни междуправителствени организации;
2. официални български и международни знаци и клейма за контрол и гаранция;
3. официални символи на Република България;
4. списък и каталог на Министерството на културата на исторически и културни паметници на Република България;
5. общоизвестни в Република България религиозни символи;
6. списъци на Световната здравна организация на препоръчаните свободни наименования на фармацевтичните субстанции;
7. речници, енциклопедии и други справочници.

Чл. 21. Проучването се извършва във фондовете на заявените и регистрираните по национален ред марки и географски означения и на заявените и регистрираните по Мадридската спогодба марки и по Лисабонската спогодба наименования за произход.

Чл. 22. Анализът включва преценка на смисловото значение на марката, на рисунките или фигурите и сравнение на заявената марка с намерените при проучването материали.

Чл. 23. (1) Когато след анализа на резултатите от проучването се установи недопустимост на регистрацията по отношение на всички или на част от стоките и/или услугите, на заявителя се изпраща уведомление за отказ.

(2) В уведомлението се посочват всички основания и мотиви за отказа и на заявителя се предоставя тримесечен срок за възражение.

Чл. 24. (1) Производството по заявката се спира по молба на заявителя, когато е подадено искане за отменяне, заличаване или прекратяване по чл. 23, ал. 1, т. 3 ЗМГО на регистрацията на противопоставената по-ранна марка.

(2) В молбата се посочват входящият номер на заявката, по която се иска спиране, както и входящият номер и датата на искането по ал. 1.

(3) Производството по заявката се спира служебно, когато отказът се основава на заявена марка с по-ранна дата на подаване, съответно приоритет, или на марка, за която не е изтекъл срокът за подаване на молба за подновяване на регистрацията съгласно чл. 39, ал. 3 ЗМГО.

(4) Производството по заявката се възобновява по молба на заявителя след влизането в сила на решението по съответното искане, след вписване на прекратяването в Държавния регистър на марките или след изтичането на срока по чл. 39, ал. 3 ЗМГО.

(5) Производството по заявката се възобновява служебно след влизането в сила на решението по противопоставената по-ранна заявка.

Чл. 25. (1) Когато в резултат на извършената експертиза по същество се установи, че марката отговаря на изискванията на ЗМГО, заявителят се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за заплащане на такси за регистрация, издаване на свидетелство и публикация.

(2) Когато в срока по ал. 1 дължимите такси се заплатят, се взема решение за регистрация, в което се посочва и регистровият номер, под който марката се вписва в Държавния регистър на марките.

(3) Когато в срока по ал. 1 дължимите такси не се заплатят, заявката се счита за оттеглена.

(4) Решение за отказ се взема, когато в резултат на извършената експертиза е установена недопустимост на регистрацията и в срока по чл. 23, ал. 2 заявителят:

1. не отговори;
2. възрази неоснователно;
3. не представи доказателства за придобита отличителност съгласно чл. 11, ал. 2 ЗМГО;
4. не представи съгласие от компетентен орган съгласно чл. 11, ал. 3 ЗМГО;
5. не се откаже от изключителното право върху елемент съгласно чл. 37, ал. 3 ЗМГО;
6. не представи съгласие от притежателя на по-ранната марка съгласно чл. 12, ал. 4 ЗМГО;
7. не ограничи списъка на стоките и/или услугите.

(5) Решение по ал. 2 или 4 се взема от държавния експерт, който извършва експертизата по същество.

(6) Решенията по ал. 4 се вземат не по-късно от един месец от изтичането на срока по чл. 23, ал. 2.

Глава III - ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I - Заявка за регистрация

Чл. 26. (1) Заявката за регистрация на географско означение и/или вписване на ползвател съдържа:

1. искане за регистрация и/или вписване на ползвател;
2. данни за заявителя и/или ползвателя;
3. данни за представителя, когато е упълномощен;
4. адрес за кореспонденция, когато има;
5. наименованието за произход или географското указание;
6. посочване на стоката;
7. описание на границите на географското място;
8. описание на стоката;
9. данни за регистрацията на географското означение в страната на произхода;
10. подпис.

(2) Към заявката се прилагат:

1. документи съгласно чл. 60, ал. 4 и/или чл. 63, ал. 3 ЗМГО;
2. копие на документа, въз основа на който географското означение се ползва от закрила в страната на произхода;
3. пълномощно;
4. документ за платени такси.

Чл. 27. В заявката се посочва наименованието за произход или географското указание, за което се иска регистрация. Това е наименованието на страната, района или определената местност, като към него може да бъде добавено родовото или видовото наименование на стоката.

Чл. 28. В заявката се посочва конкретната стока, за която се отнася географското означение.

Чл. 29. (1) Под географско място се разбира страната, районът или определената местност.

(2) В заявката се описват границите на географското място и към нея се прилага карта или скица, върху която те са очертани.

Чл. 30. (1) Описанието на стоката включва:

1. данни за основните физични, химични, микробиологични и/или органолептични характеристики на стоката и ако е необходимо, на суровините;
2. описание на традиционния местен метод за производство на стоката;
3. характеристиките на стоката, указващи връзката им с географската среда или с географския произход.

(2) Когато заявката е за регистрация на наименование за произход, се описва влиянието на природните и човешките фактори върху свойствата или особеностите на стоката.

Чл. 31. Когато заявителят е чуждестранно лице, в заявката се посочват данни за регистрацията на географското означение в страната на произхода.

Раздел II - Експертиза

Чл. 32. (1) Всяка заявка постъпва в отдел "Формална експертиза" и се вписва във входящия регистър на географските означения с входящ номер и дата на подаване, които се отбелязват върху нея.

(2) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 60 или 63 ЗМГО и чл. 26 - 31 от наредбата. Когато се установят недостатъци, заявителят се уведомява и му се предоставя тримесечен срок за отстраняването им.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не отстрани недостатъците, държавният експерт взема решение за прекратяване на производството.

Чл. 33. Експертизата по същество се извършва в отдел "Марки и географски означения" и обхваща следните етапи:

1. проучване на заявеното географско означение по чл. 51 ЗМГО;
2. проучване на заявеното географско означение по чл. 52 ЗМГО;
3. анализ на резултатите от проучването;
4. уведомление за отказ, ако има основания;
5. вземане на решение по заявката.

Чл. 34. Проучването дали заявеното географско означение е наименование за произход или географско указание се извършва въз основа документите по чл. 60, ал. 4 и чл. 63, ал. 3 ЗМГО и чл. 26, ал. 2, т. 2 от наредбата.

Чл. 35. Проучването по чл. 52 ЗМГО се извършва във фондовете на заявените и регистрирани по национален ред географски означения, марки, сортове растения и породи животни и на регистрираните по Лисабонската спогодба наименования за произход и по Мадридската спогодба марки.

Чл. 36. Анализът на резултатите от проучването се извършва въз основа на сравнение на заявеното географско означение с намерените при проучването материали.

Чл. 37. (1) Когато след анализа на резултатите от проучването се установи недопустимост на регистрацията на заявеното географско означение, на заявителя се изпраща уведомление за отказ на регистрацията.

(2) В уведомлението по ал. 1 се посочват всички основания и мотиви за отказа и на заявителя се предоставя тримесечен срок за възражение.

Чл. 38. (1) Производството по заявката се спира по молба на заявителя, когато е подадено искане за прекратяване или заличаване на регистрацията на географско означение, искане за отменяне, заличаване или прекратяване по чл. 23, ал. 1, т. 3 ЗМГО на регистрацията на противопоставената по-ранна марка или искане за обявяване на недействителност на сертификата за сорт растения или порода животни.

(2) В молбата по ал. 1 се посочват входящият номер на заявката, по която се иска спиране, и входящият номер и датата на искането по ал. 1.

(3) Производството по заявката се възобновява по молба на заявителя след влизането в сила на решението по съответното искане или след вписване на прекратяването в съответния държавен регистър.

Чл. 39. (1) Когато се установи, че заявеното географско означение отговаря на изискванията на ЗМГО, заявителят се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за заплащане на такси за регистрация, вписване като ползвател, издаване на свидетелство и публикация.

(2) Когато се установи, че заявката за вписване като ползвател отговаря на изискванията на ЗМГО, заявителят се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за заплащане на такси за вписване като ползвател, издаване на свидетелство и публикация.

(3) Когато в срока по ал. 1 и 2 дължимите такси се заплатят, се взема решение за регистрация и/или вписване на ползвател, в което се посочва и регистровият номер, под който географското означение се вписва в Държавния регистър на географските означения.

(4) Когато в едномесечния срок дължимите такси не се заплатят, заявката се счита за оттеглена.

(5) Когато в резултат на извършената експертиза е установена недопустимост на регистрацията и в срока по чл. 37, ал. 2 заявителят не отговори или възрази неоснователно, се взема решение за отказ на регистрацията и на вписването на ползвател.

(6) Решение по ал. 3 или 5 се взема от държавния експерт, който извършва експертизата по същество.

(7) Решение по ал. 5 се взема не по-късно от един месец от изтичането на срока по чл. 37, ал. 2.

Глава IV - МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ

Чл. 40. (1) За всички международни регистрации на марки, в които Република България е посочена страна, се извършва експертиза по същество съгласно чл. 19 - 22.

(2) За спиране на производството по международната регистрация се прилага чл. 24.

Чл. 41. (1) Заместването на националната регистрация на марка с международната се извършва по молба на притежателя на международната регистрация, подадена в Патентното ведомство.

(2) Молбата по ал. 1 трябва да съдържа:

1. номера на международната регистрация и данни за марката;
2. номера на националната регистрация и данни за марката;
3. данни за притежателя на националната и международната регистрация;
4. списък на стоките или услугите, за които се иска заместването.

(3) Към молбата се прилага документ за платена такса.

(4) Заместването се допуска, когато се установи идентичност на марките, списъка на стоките или услугите и притежателя.

(5) Патентното ведомство изпраща уведомление за извършеното заместване в Международното бюро и на представителя.

Чл. 42. (1) Заявката за международна регистрация на национална марка се подава в Патентното ведомство на френски език по образец на Международното бюро.

(2) Заявката по ал. 1 трябва да съдържа данни, идентични с националната регистрация, да се отнася за една и съща марка и за идентични стоки и/или услуги. В заявката се допуска ограничаване на списъка на стоките и/или услугите.

(3) Патентното ведомство извършва проверка на изискванията по ал. 2.

(4) За проверката и изпращането на заявката за международна регистрация в Международното бюро заявителят заплаща такса.

Чл. 43. (1) За наименованията за произход, регистрирани по Лисабонската спогодба, отдел "Марки и географски означения" извършва експертиза по същество съгласно чл. 35.

(2) За спиране на производството се прилага чл. 38.

Чл. 44. (1) Заявката за международна регистрация на регистрирано българско наименование за произход се подава в Патентното ведомство на френски език по образец на Международното бюро.

(2) Заявката трябва да съдържа данни, идентични с националната регистрация, да се отнася за едно и също наименование за произход и за същата стока.

(3) Разпоредбите на чл. 42, ал. 3 и 4 се прилагат и за наименованията за произход.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. В зависимост от знака марките са:

1. Словни - когато се състоят от думи, включително имена на лица, съчетание от думи, букви, цифри или съчетание от букви и цифри.

2. Фигуративни - когато се състоят от рисунки или фигури.
3. Триизмерни - когато се състоят от формата на стоката или нейната опаковка.
4. Комбинации от цветове - когато се състоят от два или повече цвята.
5. Звукови - когато представляват мелодия, представена графично чрез ноти.
6. Комбинирани - когато са съчетание от словни и/или фигуративни елементи и/или цветове. Комбинирана е и словна марка със специално графично изписване.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Наредбата се издава на основание § 15 от Закона за марките и географските означения.

§ 3. Изпълнението на наредбата се възлага на председателя на Патентното ведомство.

ТАРИФИ - МАРКИ И ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

ТАРИФА

**за таксите, които се събират от Патентното ведомство на Република България
В сила от 17.12.2002 г.**

**За марки се събират такси за:
Търговски марки, марки за услуги и съвместни марки
(такси в лева)**

**Колективни и сертификатни
марки
(такси в лева)**

1. Заявление и експертиза:

а) един клас

160

320

б) всеки следващ клас

20

40

2. Претенция за приоритет - за всеки приоритет

20

20

3. Регистрация

160

320

4. Издаване на свидетелство за регистрация

40

40

- за цветно изображение на марката допълнително

10

10

5. Публикация

40

40

- за цветна публикация допълнително

20

20

6. Подновяване на регистрацията и публикация:

а) до изтичане на срока на действие на регистрацията
250
500

б) до 6 месеца след изтичане на срока на действие на регистрацията
375
750

7. Разглеждане на жалби срещу решения за:

а) прекратяване на производство
100
100

б) отказ на регистрацията
150
150

8. Разглеждане на искания за:

а) заличаване на регистрацията
250
400

б) отменяне на регистрацията
250
400

9. Вписване на ограничения в списъка на стоките и/или услугите и издаване на удостоверение

40
40

10. Разглеждане на искане за заличаване на марка поради преждеползване съгласно чл.2, ал.3 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за марките и географските означения

60
80

За географски означения се събират такси за:

Такси в лева

1. Заявление и експертиза
200

2. Регистрация
40

3. Вписване на ползвател
200

4. Издаване на свидетелство
20

5. Публикация
40

6. Разглеждане на жалба срещу решение за:

а) прекратяване на производство
100

б) отказ на регистрацията
150

в) отказ за вписване на ползвател
150

7. Искане за заличаване на регистрацията въз основа на съдебно решение
20

8. Искане за отменяне вписването на ползвател въз основа на съдебно решение
20

За подаване на заявка за международна регистрация на марки и наименования за произход се събират такси за:

Такси в лева

1. Искане за международна регистрация на марки:

а) за един клас
100

б) за всеки следващ клас по
20

2. Искане за териториално разширение на марки

60

3. Искане за заместване на национална с международна регистрация

60

4. Искане за международна регистрация на наименование за произход

60

5. Искане за вписване на прехвърляне на права, лицензионен договор, промяна в името и/или адреса на притежателя

30

За предявяване на искания и извършване на действия за обектите на индустриална собственост се събират такси за:

Такси в лева

1. Продължаване на срок за отговор по искане на заявителя:

а) за първо продължение

30

б) за второ продължение

80

2. Поправки на технически грешки в заявката, съответно искането, регистъра и защитния документ, допуснати от заявителя

30

3. Искане за вписване и публикация на промени в името и/или адреса на заявителя, съответно притежателя

20

4. Искане за вписване и публикация на прехвърляне на права

80

5. Искане за вписване и публикация за вписването на лицензионен договор

80

6. Други промени в правния статус и публикации за тях

20

7. Издаване на дубликат на защитен документ

40

8. Справки и извлечения от държавните регистри

10

9. Предоставяне на информация за заявен или регистриран обект на индустриалната собственост

10